

# РЕШЕНИЕ

№ 1505

гр. София, 07.03.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,**  
в публично заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Наташа Николова**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8259** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба, подадена от „Електро Банч“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. Г. В., чрез адв. Б. М., срещу Решение № Ж-661 от 19.07.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което се прекратява административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00-267/22.05.2023 г., подадена от „Електро Банч“ ЕООД.

В жалбата се твърди, че решението на КЕВР е незаконосъобразно, като издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и с неговата цел. Излага се, че КЕВР е постановила решението си при неправилни констатации, в резултат на субективно интерпретиране на фактите и обстоятелствата по случая, представени от страна на „Електроразпределение Север“ АД. Иска се отмяна на решението на КЕВР и връщане на преписката на Комисията със задължителни указания.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозирани са молба от 05.12.2023 г., с която се моли да се даде ход на делото, поддържа жалбата и изразява становище по същество. Претендират се разности в размер на 50 лева, представляващи заплатената държавна такса.

Ответната страна се представлява от юрк. П., която счита оспореното решение за правилно и законосъобразно. Моли да бъде отхвърлена жалбата и претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД, редовно призовано, не изпраща представител за участие в производството.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а се установява и от приетата по делото административна преписка, че дружеството-жалбоподател „Електро Банч“ ЕООД е подало Заявление за достъп и пренос на електроенергия през разпределителната мрежа на Е. Север, за обект „овцеферма“, с аб. № [ЕГН], находящ се в [населено място], [община]. При извършена проверка от електроразпределителното дружество е установено, че партидата е прехвърлена на новия собственик на основание влязло в сила и вписано в АВ Постановление за възлагане на недвижим имот.

С оглед горните факти, предоставените документи и разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 1 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на Е. Север (действащи до 16.10.2022 г.) електроразпределителното дружество е стигнало до извод, че не е налице правно основание партидата за място на потребление с аб. № [ЕГН] да се води на „Електро Банч“ ЕООД. Относно искането от жалбоподателя за изкупуване на енергийни съоръжения от Е. Север, в съответствие с § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ 12-годишният срок е изтекъл през 2015 г. „Електроразпределение Север“ АД е уточнило, че при него няма постъпило искане за изкупуване на енергийни съоръжения от „Електро Банч“ ЕООД.

В тази връзка в КЕВР е подадена жалба с вх. № Е-12-00-267/22.05.2023 г. от „Електро Банч“ ЕООД, чрез управителя Т. Б., срещу „Електроразпределение Север“ АД, с която се възразява срещу извършена пререгистрация на клиентските данни по партидата за електроенергия, за обект „овцеферма“, с аб. № [ЕГН], находящ се в [населено място], [община], област В., от титуляря „Електро Банч“ ЕООД на новия собственик Б. Б.. Т. Б. е посочил, че е собственик на изградените от него електрически съоръжения, които се използват неправомерно от енергийното дружество за снабдяването на друг потребител с електроенергия, без да се заплаща обезщетение или наем за ползването им. Предвид този факт „Електро Банч“ ЕООД е поискало да му бъдат изкупени електрическите съоръжения от мрежовия оператор по реда на § 4, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за енергетиката (ПЗР на ЗЕ).

За изясняване на фактите и обстоятелствата във връзка с жалбата, същата е изпратена до Е. на 30.05.2023 г. На 12.06.2023 г. в КЕВР е постъпило становище на Е. Север, в което се сочи, че обект „овцеферма“ с аб. № [ЕГН] е бил с титуляр „Електро Банч“ ЕООД по кл. № [ЕГН] до 30.08.2019 г. На 28.08.2019 г. от лице, легитимиращо се като собственик на обекта, е подадено Заявление за достъп и пренос на електроенергия през разпределителната мрежа на Е. Север, за обект „овцеферма, с аб. № [ЕГН], находящ се в [населено място], [община], с което е стартирала процедура по встъпване в договорни отношения за същия. При извършена проверка на място е съставен Констативен протокол № 1037423/30.08.2019 г. В изпълнение на заявеното искане и на основание на представено влязло в сила и вписано в Агенция по вписванията (АВ) Постановление за възлагане на недвижим имот на 31.08.2019 г. обектът е прехвърлен на Б. В..

При тези установявания, КЕВР е извела извод, че: обект „овцеферма“, с аб. № [ЕГН], е бил с титуляр „Електро Банч“ ЕООД по кл. № [ЕГН] до 30.08.2019 г. На 31.08.2019 г. горепосоченият обект е прехвърлен по нова партида и по нов клиентски № [ЕГН] е

регистриран като собственик Б. Б. на основание представено от него Постановление за възлагане на недвижим имот, вписано в АВ, влязло в сила на 19.06.2019 г. С този документ той се е легитимирал като собственик на обекта „овцеферма“, находящ се в [населено място], с площ от 252.76 кв. м по скица, изградена върху поземлен имот с идентификатор № 12406.50.19.1. В Постановлението са вписани още: земеделска земя с площ от 3433 кв. м., сграда с идентификатор № 12406.50.19.1, разположена в поземлен имот с идентификатор № 12406.50.19, със застроена площ 252 кв. м, с предназначение селскостопанска постройка. За всички описани постройки и земеделска земя, като собственик е обявен Б. В. посредством Постановлението за възлагане на недвижим имот от частен съдебен изпълнител Л. С., рег. № 895, район на действие Окръжен съд - Варна.

По повод подаденото на 24.01.2020 г. от жалбоподателя Заявление за достъп и пренос на електроенергия през разпределителната мрежа на Е. Север, за обект „овцеферма“, с аб. № [ЕГН], находящ се в [населено място], [община], КЕВР е приела след извършена проверка, че партидата е прехвърлена на новия собственик Б. Б.. Извършена е справка в Имотния регистър на АВ, на която е констатирано, че е налице съдебен спор между „Електро Банч“ ЕООД и Б. Б., но по отношение на поземлен имот, с площ по документи - 3434 кв. м, идентичен с парцел № X., [населено място], а не за сградата с идентификатор № 12406.50.19.1.

Предвид горните обстоятелства предоставените документи от Т. Б. и разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 1 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на Е. Север (действащи до 16.10.2022 г.), Комисията е приела, че липсва правно основание партидата за място на потребление с аб. № [ЕГН], представляващо сграда с идентификатор № 12406.50.19.1, да се води на „Електро Банч“ ЕООД, тъй като за същата по безспорен начин и с надлежни документи за собственик е признат Б. Б..

КЕВР е заключила, че с оглед извършената проверка на 06.06.2023 г. от служители на мрежовия оператор на място, на която е установено с Констативен протокол № 7141787, че средството за търговско измерване (СТИ), с фабричен № 1125081310691195, отчитащо консумираната електроенергия за обекта с аб. № [ЕГН], запазва „обор-овцеферма“, а останалите постройки в имота са без запазващи проводници и без електрозахранване, то не съществуват енергийни обекти и съоръжения, които следва да бъдат изкупени от мрежовия оператор по реда на § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ.

Изготвен е бил доклад с вх. № Е-Дк-919 от 13.07.2023 г., в който са изложени фактите и правни основания по случая и е направено предложение за начина на решаване на жалбата. Докладът е разгледан на закрито заседание на КЕВР, на 19.07.2023 г., на закритото заседание.

Въз основа на тези установявания КЕВР приела жалбата на „Електро Банч“ ЕООД за неоснователна и с оспореното Решение № Ж-661 от 19.07.2023 г. е прекратила административното производство, образувано по жалбата на дружеството срещу „Електроразпределение Север“ АД.

В съдебното производство са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и представените от заинтересованата страна документи, част от които, представени и с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-661 от 19.07.2023 г. е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 1 и, ал. 7 от ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Обективизирано е в предвидената от закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В тази връзка неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно и ясно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да обосновават незаконосъобразност на постановения акт. Декларативно изложените доводи, сочещи към нарушение на чл. 35 АПК са неоснователни, доколкото по същество възраженията на дружеството сочат на несъгласие с изводите на комисията относно приложението на материалния закон.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с, ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. В случая, изискванията на Наредбата - чл. 144 и сл. са спазени - изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Не се спори от страните по делото, а и се установява от писмените доказателства, че в поземления имот в [населено място] с идентификатор 12406.50.19. има изградени няколко сгради. Построените в имота сгради имат различни собственици, сред които жалбоподателя „Електро Банч“ ЕООД и Б. Б..

Съгласно § 1, т. 8 от допълнителната разпоредба на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. "обект на клиент" е съвкупност от терен, сгради, технологично оборудване, електрически съоръжения и приемници на електрическа енергия.

Не е спорно и че въз основа на Заявление за достъп и пренос на електрическа енергия, подадено на 28.08.2019 г. от Б. Б., за обект „овцеферма, с аб. № [ЕГН], находящ се в [населено място], [община], на основание представено от него Постановление за възлагане на недвижим имот, вписано в АВ, влязло в сила на 19.06.2019 г., считано от 31.08.2019 г. горепосоченият обект е прехвърлен по нова партида и по нов клиентски № [ЕГН] на Б. Б..

От представените доказателства се установява, че между страните е налице вещноправен спор относно владението на поземлен имот, с площ по документи - 3434 кв. м, идентичен с парцел № X., [населено място], а не за сградата с идентификатор №

12406.50.19.1., поради което съдът приема за правилен изводът на КЕВР, че комисията не е оправомощена да се произнася относно правото на собственост и други вещни права върху имота, съгласно чл. 21 от ЗЕ, където изчерпателно са посочени нейните правомощия.

При наличието на сгради с повече от един собственик в поземления имот с идентификатор № 12406.50.19, собственост на „Електро Банч“ ЕООД, от партида с абонатен № [ЕГН], на която последното дружество е станало титуляр, подаването на последващо заявление на 28.08.2019 г. за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Електроразпределение Север“ АД от страна на Б. Б., е основание не за промяна на титуляра на партидата, а за обособяването на нов обект по второто по време подадено заявление, съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 4 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г., при което новия обект следва да бъде отделен от присъединения в по-ранен момент обект и да има самостоятелно измерване на електрическата енергия.

Фактически, от събраните по делото доказателства не се доказва дали е отпаднало основанието да бъде ползвател „Електро Банч“ ЕООД на мрежата, понеже няма доказателства, че спрямо останалите постройки в поземления имот не са изпълнени кумулативните изисквания на Наредба № 6.

В производствата по чл. 22 от Закона за енергетиката не се решават спорове за собственост, а такива, които са свързани с изпълнението на задълженията на оператори на преносни и разпределителни мрежи, доставчици на енергия и природен газ и други. В Наредба 6/2014 г. няма регламентиран ред за промени в присъединяването на съществуващи присъединени към електрическите мрежи обекти, поради което приложим и в този случай следва да е регламентираният ред за присъединяване на обекти на клиенти (част втора от Наредбата), т.е. реда по чл. 4 ал. 1, т. 4.

Като не е изяснила в пълнота фактите по случая и указала приложението на реда по чл. 4, ал. 1, т. 4 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за клиента, подал последващо заявление за присъединяване за присъединения в по-ранен момент обект със съответната партида, КЕВР е допуснала нарушение на административнопроизводствените правила, установени в чл. 7, ал. 3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, който изисква Комисията да пристъпи към решаване на преписката, след като всички факти и обстоятелства от значение за случая са изяснени и след като обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите страни, което е довело и до незаконосъобразен резултат по същество. Допуснатото от КЕВР нарушение е съществено, тъй като е довело до необоснованост на решението ѝ и до неговата материална незаконосъобразност.

Изложеното налага отмяна на решението и връщане на преписката за ново разглеждане от КЕВР, с указания за извършване на проверка на фактическото положение за реално присъединения обект на партидата и последващи указания към електроразпределителното дружество, съобразно констатациите за приложението на реда по чл. 4, ал. 1, т. 4 от Наредба № 6/24.02.2014г.

При този изход на спора претенцията за разноски на жалбоподателя е основателна и такива следва да му бъдат присъдени в размер на 50 лв. заплатена държавна такса.

Предвид изложеното, Административен съд София град, Трето отделение, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Електро Банч“ ЕООД Решение № Ж-661 от 19.07.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката за Комисия по енергийно и водно регулиране за изрично произнасяне по жалбата с вх. № Е-12-00-267/22.05.2023 г., подадена от „Електро Банч“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД при спазване на указанията по прилагането на закона, дадени в настоящето решение.

ОСЪЖДА Комисия по енергийно и водно регулиране да заплати на „Електро Банч“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. Г. В. направените в производството разноски в размер на 50 /петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: